

85259 / A

ERZSÉBET ÉS HUNGARIA.

DRÁMAI KÖLTEMÉNY • DALOKKAL •

Szövegét írta

TORDAI GRAIL ERZSI.

1862 -

Zenét szerző

• GÁLL ANNA •

Tamassyné 2g. tanár

Lissz tanítónya

k 330 -

2703.

A kiadási-, fordítási- és nyilvános előadási-jog fentartatik.

Eberle József és Társa zeneműnyomdája Budapest.

Vezérkönyv. Ára: *800* kr.

Egyes szövegek Ára: *20* kr.

Szöveg Könyve Ára: *30* kr.

Debreceni Egyetem
Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

7135 3692

P10 -

Figyelmeztetés.
A „szerzői jogról” szóló 1884. XVI. t.c. tiltja a szövegek „gépi többszörözését és leírását” is, ezért
figyelmeztetünk mindenkit, hogy kiadói jogunk ilyenén megsértése ellen bírói védelmet fogunk keresni.
RÓZSAVÖLGYI és TÁRSA.

3

ERZSÉBET és HUNGÁRIA.

Drámai költemény dalokkal.

Szövegét írta: Tordai Grail Erzs.

Eőjáték.

Zenejét szerzé: Gáll Anna.

ZONGORA.

Lassan.

p *pp* *mf* *f* *ff* *pp* *p* *mf* *f* *ff* *pp* *p*

Fine. *pp portamento* *cresc.* *f* *D.S. al Fine.*

ped. *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.* *ped.*

1. A virágok siralma.

Vég sorok: Te érted gyászolnak mezeim virági
 Rengeteg erdeim dús sudáru fáit,
 S dalos madárkái mind csak téged hívnak
 Bánatos dalokkal vissza, vissza sírnak.

ÉNEK. *Lassan.* *pp* *rit.* *p*

Kar.

1. Nem az ősz her - vasz-tott min - ket, Bá - nat ér - te
 2. Nem a szél té - pett le min - ket. Gyász súj - tot - ta
 4. Visz - sza jön e lel - ked kö - zénk. Hall - gat - ni, mit

ZONGORA. *pp* *pp* *rit.* *p*

1. szi - ve - in - ket. Bú - bá - nat - tól el - lan - kad - tunk, Fáj - da - lom - tól, el - vi - rul - tunk.
 2. szi - ve - in - ket. Mi - re vol - na é - kes szir - munk, Mi - kor si - runk, min - dig si - runk.
 4. be - szél - ge - ténk? A mi el - mult mind ő - rök - ké, Nem jön visz - sza so - ha töb - bé.
Visszhang: Nem jön visz - sza so - ha töb - bé.

3 Ki - ke - let lesz nem - so - ká - ra. Ránk mo - soly a nap - su - gá - ra.

Oh de az ő mo - so - lyá - ra szebb volt kely - hünk vi - ru - lá - sa.

2. Az erdők siralma.

5

Végsorok: Hallád édes anyám, a visszhang mit felelt,
Bánatos szívekben reményt többé nem kelt
Hallád-e virágid bús méla panaszát
Lehullnak a szirmok, ah lehull a virág.

Mérsékelten.

p

1. Nem a vi - har, nem a vil - lám súj - tott ránk,
2. Ó - szi szel - lő szép zöld lom-bunk si - rat - ja,
3. Mi - re - ánk uj lomb-já - val a ta - vasz vár.

mf

1. Még is le - hullt é - kes - sé - günk
2. De na - gyobb az er - dö - nek a
3. Visz - sza jár e a kit a föld

p

1. ko - ro - nánk
2. bá - nat - ja.
3. keb - le zár?

pp

1. Her - vadt le - vél te - ri - tö - nek, Kel, ott gyá - szos szem - fe - dö -
2. A kit szi - vünk fá - jon ó - hajt, Ki - ért re - mény - te - len só -
3. A ki be - nünk ked - vét lel - te, Su - so - gá - sunk meg - ér - tet -

pp

1. nek. Ko - ro - ná - ra
2. hajt. Li ge tunk nem
3. te. Nem jön visz - sza
Visszhang: Nem jön visz - sza

rit.

1. ko - ro - nánk.
2. lát - hat - ja.
3. so - ha már.
so - ha már.

rit.

A 3.ik versszak után
(az utolsó 3 ütem ismétlődik.)

3. A madarak siralma.

Végsorok: Hallád édes anyám, mit beszélt az erdő,
Mit felelt a visszhang, miért sirt a szellő?
Hallád-e erdeid bús, méla panaszát,
Lehull a falombja, lehullnak koronái.
Hallom, de reménylek, mert nem szellemhang szólt,
Természet szavára csak visszhang válaszolt.

Lassan.

1. Tá - vo-zunk tá - vo-zunk pus - ta lett a táj.
3. Tá - vo-zunk tá - vo-zunk a szi-vünk ugy fáj.

pp *p* *pp*

piu f *mf*

El - ha-gyott meg-hit-tünk, a szívünk ugy fáj. Bús da - lá lett
Meg-szün-tek ö - rö-mink, pus - ta lett a táj. De még egy - szer

piu f *mf*

cresc. *f*

csi - cser - gé - sünk, El - köl - tö - zött kit sze - ret - tünk.
visz - sza né - zünk, Ki - ke - let - ben lesz e ré - szünk.

cresc. *f*

p *mf* *pp rit.*

El - köl - tö - zünk mi is, mesz - sze mesz - sze, mesz - sze, mesz - sze!
 Bú - csu da - lunk hoz - zád: Is - ten hoz - zád, Is - ten hoz - zád!

p *mf* *pp rit.* *Fine.*

p *mf*

2. Ké - sik már a haj - nal a hegyek or - mán, Nincs a ki éb - resz - sze

p *mf*

mf *p* *mf* *p*

őt e - lég ko - rán, Sa - lig éb - red, al - ko - nyul már, Hol ed - dig kedv most bo - rú jár.

mf *p* *mf* *p*

Lassabban.

Először mf, másodszor p.

Először p, másodszor pp.

rit.

El in - nen, el - szállunk mesz - sze, mesz - sze, El in - nen, el - szállunk mesz - sze, mesz - sze.

rit.

Először mf, másodszor p. *Először p, másodszor pp.*

rit.

4. A virágok örömdala.

Végsorok: És tűzve nevedet
Arra a zászlóra
Mely, mint első vezet
Magyar nőket jóra.

Élénken.

Az ég haj-nal - fény - ben pi - rúl. Hun - gá - ri - a kert - je vi - rul. Vi -
rá - ga - i, lá - nyok, if - jak, mind - ő - rök - ké vi - rá - goz - nak. *Fine.*

Az ö - röm - nek su - ga - rá - ra, Kely - hünk é - led vi - ru - lás - ra.
Szív de - rű - je mi - ránk is hat, Le - vet - jük a gyász - ru - hán - kan.

staccato

Is - mét le - szen é - kes szir - munk, Most már ö - röm kö - nyet si - runk.
A tél vá - lik ki - ke - let - re, A re - mény - ség új é - let - re.

rit.

5. Az erdők örömdala.

Végsorok: Hallád édes anyám, most szelleme hangját
Elvette szívünknek mélységes bánatát
Virágid élednek újra kikeletre
Diadalmas eszmék az örök életre.

mf *p*
1. szólam: Ki - zöl - dü - lünk bér - cze - i - den
mf *p*
2. szólam: Ki - zöl - dü - lünk bér - cze - i - den szép ha - zánk
3. szólam: Ki - zöl - dü - lünk 1. 3. szép hazánk!

f *p rit.* *p a tempo*
Új - ra le-szen é - kes-sé-günk, ko-ro-nánk, ko - ro - nánk! Lom-bunk kell a re-mény-ség-nek,
f *p rit.* *a tempo*
a ma-dár-ka kis fész-ké-nek vé - de-lem lesz min-den fánk, vé - de - lem lesz min-den fánk.
mf *p rit.* *Fine.*

p Csacs - ka pa - tak té - li ál - ma - itt *mf* köz - li köz - li *p* köz - li.

p Eny - he szel - lő zöld lom - bun - kat, zöld lom - bun - kat *p* üd - vöz - li.

p Ri-deg bú, fagy en-gedé-se, napsugárnak é-rin-té-se, *pp* A bá-na-tott *rit.* el-ű - zi, *pa tempo* A bá-na-tott *f* el-ű - zi.

CODA. *p* Ár-nyaink hűs csar-no-ká-ban *mf* madár zeng, *pp* madár zeng, *mf* Vig-sza-vá-val *mf* a viszhang is *f* visz-sza zeng,

p visz-sza zeng. *pp* Sűg - va lombja - ink be-szél-nek, *mf* hogy a lel-kek *pp* vissza tér-nek, *ff* Ö - rök szelem ho-nol fennt!

6. A madarak örömdala.

Végssorok: Hallád édes anyám, most szelleme hangja
Felemeli lelkünk a tisztább magasba,
Zöldülnek erdeid, győz majd a kikelet,
Hitet ad a szívnek, reményt, szeretetet.

Élénken.

Fel - vi-dult, fel - vi-dult uj - ra a szí-
vünk. Hadd vál - jék ö - röm - re a mi é - ne - künk.
Vi-dám-sá-gunk zeng - jen mesz-sze, Ö - rö-mün-ket hogy hir - des-se. Hogy hir - des - se
mesz - sze, mesz - sze. Hogy hir - des - se mesz - sze, mesz - sze.

mf *f* *ff rit.* *rit.* *p*

p
A haj-nal sem ál - mos, ko-rán éb - red már. Kű - ve - ti bi - bor - ban

p *mf*
de - rült nap - su - gár. A sö - té - tet, hogy de - rit - se.

f
Vi - lá - gos - sa - gát hir - des - se, Hogy hir - des - se, mesz - sze, mesz - sze.

ff *p*
Hogy hir - des - se, mesz - sze, mesz - sze!

p
 Visz - sza jön, visz - sza jön uj - ra se - re

günk. Fel - vi - dul a ke - bel, a hol csi - cser - günk.

mf Az el - mult is visz - sza jár még, *f* A mig él fe - lő - le em - lék, És köz - tünk ő -

rök az em - lék, *rit.* És köz - tünk ő - rök az em - lék.

7. Ima.

Végsorok: És most ez eszme oltárára, im koszorumat leteszem
 A mely oltárnál a mi hálánk örök világosság leszen
 Itt megerősít az a tudat, hogy mindig él a szeretet
 Oh köszönjük, hogy nekünk adtad, dicső királyné, nevedet!

Kar. *Lassan.* *p*

1. Há - la i-mánk,
 4.

Zongora. *Lassan.* *p* *rit.* *p*

Harmonium-kiséret ad lib. *p*

Szállj fel ég - be, Fel a fény - lő mesz - sze-ség - be, A

p

p

p

vé - g - te - len or - szá - ga - ba, Di - cső - ül - tek ha -
 zá - já - ba. *Fine.*
 2. Vidd az úr - nak ér - zé - sü - net, A mi sza - bad nagy es - kü - net,
 3. Mely u - tun - kon int és ve - zet, Ol - tal - mazd a di - cső ne - vet,
 Skérd hogy ad - jon e - rőt ne - kü - nek, Meg - tar - ta - ni mit i - gértünk, Meg - tar - ta - ni mit i - gértünk.
 Szent frigyünkre nagy Is - ten add, Add rá ö - rök ál - dá - so - dat, Add rá ö - rök ál - dá - so - dat!
D.C. al Fine.
D.C. al Fine.

Melodramák.

Szavalatok gyűjteménye zongorakisérettel.

2377 / 91.

- Nr. 1. Káldy Gyula, „Éji látogatás“. Költemény Gyulay Páltól. Korona 1.—
- „ 2. Erney József, „Szép Ilonka“. Költemény Vörösmarty Mihálytól „ 2.—
- „ 3. Ábrányi Kornél, „Rákóczi Ferencz Rodostón“. Költemény Dr. Várady Antaltól. (Magában
zongora-, vagy gordonka- és cimbalom-kisérettel is.) „ 3.—
- „ 4. Gaal Ferencz, Op. 16. „Akácvirágok“. Költemény Dr. Várady Antaltól „ 1.—
- „ 5. Kapi Gyula, „Ráchel siralma“. Költemény Arany Jánostól „ 2.—
- „ 6. Kun László, „Petőfi a Hortobágyon“. Költemény Várady Antaltól. Hegedű, zongora és cim-
balom kísérettel „ 2.—
- „ 7. Huszka Jenő, „Bob herczeg“. Szövegét írta Martos Ferencz „ 3.—
- „ 8. Tarnay Alajos, Op. 25. „Ezer év után“. Pósa Lajos ünnepi költeménye „ 2.40
- „ 9. Kapi Gyula, „Egy gondolat bánt engemet“. Költemény Petőfi Sándortól. „ 1.50
- „ 10. Nemes Elemér, „Az Úr ítél“. „ 2.50
- „ 11. Révfy Géza, „Az ezüst fátyol legendája“(zongorára,harmonium,gyermek,vegyes-vagy férfikarra. . „ 2.50
Szólamok külön egyenkint „ —.08
- „ 12. Alföldi László, „Kik voltak a honvédek“. Szövegét írta Tóth Kálmán „ 2.—
- „ 13. Révfy Géza, „A megfagyott gyermek“. Szövegét írta br. Eötvös József. (Zongora,
harmonium-, gyermekkar-kisérettel.) „ 2.—

cs. és kir. udvari zeneműkereskedése,

BUDAPEST és LIPCSE.

Eberle József és Társa zeneműnyomdája Budapest.
2377.